

*П.С. ГАВАЛЕШКО,
секретар судового засідання судової палати у кримінальних
справах апеляційного суду Чернівецької області*

АПЕЛЯЦІЙНИЙ ПЕРЕГЛЯД СПРАВ ПРО ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ДОРОЖНЬОГО РУХУ

Відповідно до ст. 9 КУпАП адміністративним правопорушенням (проступком) визнається протиправна, винна (умисна або необережна) дія чи бездіяльність, яка посягає на громадський порядок, власність, права і свободи громадян, на встановлений порядок управління і за яку законом передбачено адміністративну відповідальність [1].

Статтею 55 Конституції України кожному гарантується право на оскарження в суді рішень, дії чи бездіяльності органів державної влади, органів місцевого самоврядування, посадових і службових осіб [2].

Провадження у правах про адміністративні правопорушення за своєю структурою схоже на кримінальний процес, проте воно значно простіше і містить менше процесуальних дій. Таке провадження має п'ять стадій: 1) порушення справи; 2) адміністративне розслідування; 3) розгляд справи та її вирішення; 4) перегляд постанови; 5) виконання постанови [3, 301].

Провадження у справах про адміністративні правопорушення у сфері забезпечення безпеки дорожнього руху залежно від органу, який його здійснює (класифікація запропонована В.Ф. Фефіловою), можна поділити на провадження, що здійснюються в суді, та провадження в органах Державтоінспекції.

У випадку ж розгляду справи та винесення постанови у справі про адміністративне правопорушення судом, Кодексом передбачено оскарження такої постанови лише до апеляційного суду, рішення

якого є остаточним і оскарженню не підлягає. Тобто у даному випадку постанова суду може бути переглянута лише один раз. Обмеживши право особи на касаційне оскарження постанови суду у випадку її винесення судом і надавши таке право у разі оскарження постанови інспектора ДАІ, законодавець у деякій мірі допустив нерівні можливості осіб щодо оскарження постанови залежно від суб'єкта розгляду скарги [4, 170].

Стаття 221 КУпАП визначає чіткий перелік справ про адміністративні правопорушення, які розглядають районні, районні у місті, міські чи міськрайонні суди (судді), а саме: справи передбачені ч. 1, 6 ст. 121, ч. 3, 4 ст. 122, ст. 122², 122⁴, 122⁵, ч. 3 ст. 123, ст. 124, ч. 4 ст. 127, ч. 2 ст. 127¹, ст. 130, ч. 3 ст. 133.

Апеляційний перегляд вказаної категорії справ здійснюється суддею судової палати апеляційного суду в кримінальних справах протягом двадцяти днів з дня надходження справи до суду.

Постанова судді у справі про адміністративне правопорушення може бути оскаржена особою, яку притягнуто до адміністративної відповідальності, її законним представником, захисником, потерпілим, його представником або на неї може бути винесено протест прокурора протягом десяти днів з дня винесення постанови.

Перегляд постанови — це новий розгляд справи суб'єктом, наділеним правом скасувати, змінити або залишити прийняту постанову без змін. Перегляд слід відрізнити від повторного розгляду справи, який провадиться у тому разі, якщо при-

йняту раніше постанову скасовано і справу направлено на новий судовий розгляд. У першому випадку діє постанова у справі, законність та обґрунтованість якої перевіряється, у другому — стару постанову скасовано і у справі необхідно прийняти нову постанову [3, 307].

Апеляційний суд переглядає справу в межах апеляційної скарги. Суд апеляційної інстанції не обмежений доводами апеляційної скарги, якщо під час розгляду справи буде встановлено неправильне застосування норм матеріального права або порушення норм процесуального права. Апеляційний суд може дослідити нові докази, які не досліджувались раніше, якщо визнає обґрунтованим ненадання їх до місцевого суду або необґрунтованим відхиленням їх місцевим судом.

Апеляційний суд при розгляді скарги або протесту на постанову у справі про адміністративне правопорушення перевіряє законність і обґрунтованість винесеної постанови і приймає одне з таких рішень: 1) залишає постанову без змін, а скаргу або протест без задоволення; 2) скасовує постанову і надсилає справу на новий розгляд; 3) скасовує постанову і закриває

справу; 4) змінює захід стягнення в межах, передбачених нормативним актом про відповідальність за адміністративне правопорушення, однак за умови, щоб стягнення не було посилено.

Постанова апеляційного суду набирає законної сили негайно після її винесення, є остаточною й оскарженню не підлягає.

Список використаної літератури:

1. Кодекс України про адміністративні правопорушення // Відомості Верховної Ради УРСР від 18.12.1984. — 1984. — № 51.

2. Конституція України від 28.06.1996 р. // Відомості Верховної Ради України від 23.07.1996. — 1996. — № 30.

3. Колпаков В.К., Кузьменко О.В. Адміністративне право України: підручник / В.К. Колпаков, О.В. Кузьменко. — К.: Юрінком Інтер, 2003. — 544 с.

4. Колпаков В.К., Черновський О.К., Гордєєв В.В. Порушення правил дорожнього руху: колізійність новел і правове регулювання: монографія / В.К. Колпаков, О.К. Черновський, В.В. Гордєєв. — Чернівці: Чернівецький нац. ун-т, 2010. — 328 с.